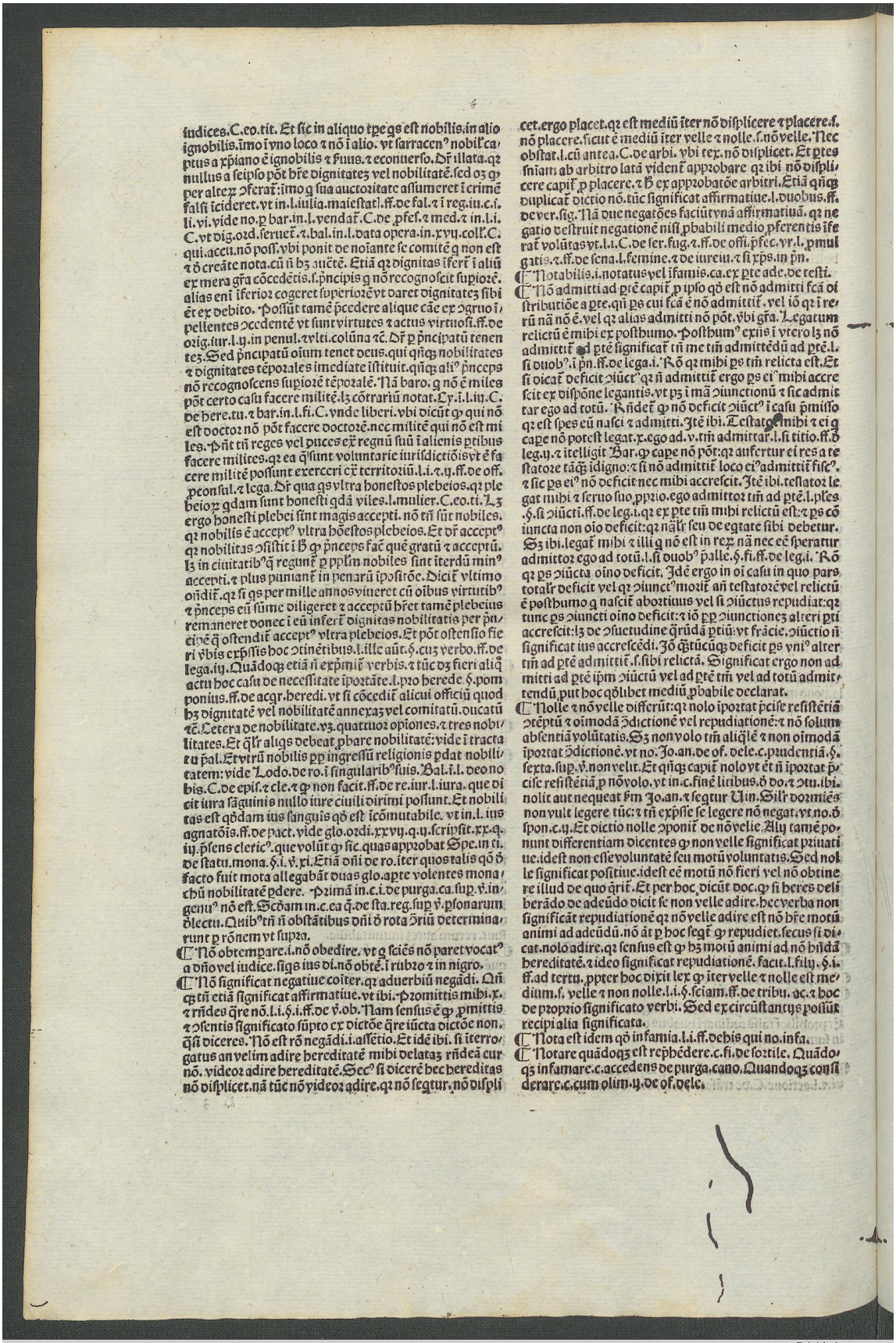

iudices.C.eo.tit. Et sic in aliquo tpe gs est nobilis in alio ignobilis. imo i vno loco ꝛ nõ i alio. vt sarracen⁹ nobil⁹ca/ptus a xpiano ē ignobilis ꝛ econuerso. Dñ illata.qz nullus a seipso põt bre dignitatez vel nobilitatē.sed oz q⁹ per alterꝝ ꝓferaꝛ: imo q suaauctozitate assumeret i crimē falsi icideret.vt in.l.iulia.maiestat.ff.de fal.ꝛ i reg.iu.c.i. li.vi.vide no.p bar.in.l.vendaꝛ.C.de ꝓfes.ꝛ med.ꝛ in.l.i. C.vt dig.ozd.seruēꝛ.ꝛ bal.in.l.data opera.in.xvy.coll⁹.C. qui.accu.nõ possꝫ.vbi ponit de noiante se comitē q non est ꝛ õ creāte nota.cũ ñ bz nūcte. Etiā qz dignitas iferꝝ i aliũ ex mera gꝛa cõcedẽtis.s.p̃ncipis q nõ recognoscit supiozē. alias enī iferioꝛ cogeret superiozē vt daret dignitatez sibi ēt ex debito. ꝓssũt tamē p̃cedere alique cãe ex ꝛgruo i/pellentes ꝛcedentē vt sunt virtutes ꝛ actus virtuosi.ff.de ozig.iur.l.y.in penul.xvlti.colũna tē. Dñ p p̃ncipatũ tenen tez. Sed p̃ncipatũ oĩum tenet deus.qui q̃q; nobilitates ꝛ dignitates tẽporales imediate ĩstituit.q̃q; ali⁹ p̃nceps nõ recognoscens supiozē tẽporalē. Nã baro.q nõ ē miles põt certo casu facere militē.lz cõtrariũ notat.Ly.i.l.iu.C. de here.tu.ꝛ bar.in.l.fi.C.vnde liberi.vbi dicũt q⁹ qui nõ est doctoꝛ nõ põt facere doctoꝛē.nec militē qui nõ est mi/les. ꝓñt tñ reges vel puces exꝛ regnũ suũ ĩ alienis ꝓtibus facere milites.qz ea q̃ sunt voluntarie iurisdictiõis vt ē fa/cere militē possunt exerceri exꝛ territoriũ.l.i.ꝛ.y.ff.de off. ꝓconsul.ꝛ lega. Dñ qua gs vltra honestos plebeios.qz ple/beioꝝ gdam sunt honesti qdã viles.l.mulier.C.eo.ti. Lz ergo honesti plebei sint magis accepti. nõ tñ sũt nobiles. qz nobilis ē accep⁹ vltra hõestos plebeios. Et dñ accep⁹ qz nobilitas ꝟsistit i b q⁹ p̃nceps facꝫ quẽ gratũ ꝛ acceptũ. lz in ciuitatib⁹ q̃ regunt̃ p pplm nobiles sint iterdũ min⁹ accepti.ꝛ plus puniant̃ in penarũ ipositõe. Dicit vltimo oñdit.qz si gs per mille annos vixeret cũ oibus virtutib⁹ ꝛ p̃ceps eũ sũme diligeret ꝛ acceptũ bret tamẽ plebeius remaneret donec i eũ inferꝝ dignitas nobilitatis per p̃/cipẽ q̃ ostendit accep⁹ vltra plebeios. Et põt ostensio fie ri vbis expssis hoc ꝺtinẽtibus.l.ille aũt.ꝯ.cuz verbo.ff.de lega.iy. Quãdoq; etiã ñ exp̃mit verbis.ꝛ tũc dz fieri aliq actu hoc casu de necessitate ipoztãte.l.pro herede.ꝯ.pom ponius.ff.de acqr.heredi. vt si cõcedit alicui officiũ quod bz dignitatẽ vel nobilitatẽ anne xaz vel comitatũ.ducatũ tẽ.Cetera de nobilitate.vz.quatruoz opiones.ꝛ tres nobi/litates. Et q̃r aliqs debeat ꝓbare nobilitatẽ: vide i tracta tu pal. Et vtrũ nobilis ꝓp ingressũ religionis ꝓdat nobili/tatem: vide Lodo.de ro.i singularib⁹ suis. Bal.i.l. deo no bis.C.de epis.ꝛ cle.ꝛ q⁹ non facit.ff.de re.iur.l.iura. que di cit iura sãguinis nullo iure ciuili dirimi possunt. Et nobili tas est qdam ius sanguis qõ est icõmutabile. vt in.l. ius agnatõis.ff.de pact. vide glo.ozdi.xxvy.q.y.scripsit.xx.q. iy.ꝓfens cleric⁹. que volũt q⁹ sic. quas approbat Spe.in ti. de statu.mona.ꝯ.i.v.xi. Etiã oñi de ro.iter quos talis qõ õ facto fuit mota allegabãt duas glo.aptę volentes mona/chũ nobilitatẽ ꝓdere. ꝓmã in.c.i.de purga.ca.sup.v.in/genu⁹ nõ est. Scõam in.c.ea q̃.de sta.reg.sup v. ꝓsonarum ꝺlectu. Quib⁹ tñ ñ obstãtibus dñi õ rota ꝛiũ determina/runt p rõnem vt supza.

¶ Nõ obtempare.i.nõ obedire. vt q sciẽs nõ paret vocat⁹ a dño vel iudice.sigs ius dl.nõ obtẽ.i rubzo ꝛ in nigro.

¶ Nõ significat negatiue coiter.qz aduerbiũ negãdi. Qñ qz tñ etiã significat affirmatiue. vt ibi. ꝓmittis mihi.x. ꝛ rñdes q̃re nõ.l.i.ꝯ.i.ff.de v.ob. Nam sensus ē q⁹ ꝓmittis ꝛ ꝺsentis significato sũpto ex dictõe q̃re iũcta dictõe non. q̃si diceres. Nõ est rõ negãdi.i.assẽtio. Et idẽ ibi. si iterro/gatus an velim adire hereditatẽ mihi delataz rñdeã cur nõ. videoꝝ adire hereditatẽ. Secꝫ si diceꝛe hec hereditas nõ displicet.nã tũc nõ videoꝝ adire.qz nõ segt̃ur.nõ displi/cet.ergo placet.qz est mediũ iter nõ displicere ꝛ placere.i. nõ placere.sicut ē mediũ iter velle ꝛ nolle.i.nõ velle. Nec obstat.l.cũ antea.C.de arbi. vbi rex.nõ displicet. Et ptes sniam ab arbitro latã videnꝫ approbare qz ibi nõ displi/cere capiꝫ p placere.ꝛ b ex approbatõe arbitri. Etiã q̃q; duplicat dictio nõ.tũc significat affirmatiue.l.duobus.ff. de ver.sig. Nã due negatões faciũt vnã affirmatiuã. qz ne gatio destruit negatiõnẽ nisi pbabili medio ꝓferentis ifę raꝫ volũtas vt.l.i.C.de ser.fug.ꝛ.ff.de offi.pfec.vr.l.pmul gatis.ꝛ.ff.de scna.l.femine.ꝛ de iureiu.ꝛ si xps.in pn.

¶ Notabilis.i.notatus vel ifamis.ca.ex pte ade.de testi.

¶ Nõ admitti ad ptẽ capiꝫ p ipso qõ est nõ admitti fcã di stributiõe a pte.q̃ ps cui fcã ē nõ admittiꝫ. vel iõ qz i re/rũ nã nõ ē. vel qz alias admitti nõ põt. vbi gꝛa. Legatum relictũ ē mihi ex posthumo. ꝓsthum⁹ exꝛ is i vtero lz nõ admittiꝫ ad ptẽ significat tñ me tñ admittẽdũ ad ptẽ.l. si duob⁹.i pn.ff.de lega.i. Nõ qz mihi ps tñ relicta est. Et si dicaꝫ deficit ꝺiũct⁹ qz ñ admittiꝫ ergo ps ei⁹ mihi accre scit ex dispõne legantis. vt ps i mã ꝺiunctionũ ꝛ sic admit tar ego ad totũ. Rñdeꝫ q⁹ nõ deficit ꝺiũct⁹ i casu ꝓmisso qz est spes eũ nasci ꝛ admitti. Itẽ ibi. Testator mihi ꝛ ei q cape nõ potest legat.x.ego ad.v.tñ admittar.l.si titio.ff.õ leg.y.ꝛ itelligit Bar.q⁹ cape nõ põt: qz auferꝫ ei res a te statoꝛe tãq; idigno: ꝛ si nõ admittiꝫ loco ei⁹ admittiꝫ fisc⁹. ꝛ sic ps ei⁹ nõ deficit nec mihi accrescit. Itẽ ibi. testatoꝛ le gat mihi ꝛ seruo suo ꝓpzio. ego admittoꝝ tñ ad ptẽ.l.ples .ꝯ.si ꝺiũcti.ff.de leg.i.qz ex pte tñ mihi relictũ est: ꝛ ps cõ iuncta non ꝺio deficit: qz nãlꝫ seu de egtate sibi debetur. Sz ibi. legat mihi ꝛ illi q nõ est in rerꝝ nã nec eẽ sperat̃ admittoꝝ ego ad totũ.l.si duob⁹ palle.ꝯ.fi.ff.de leg.i. Nõ qz ps ꝺiũcta ꝺino deficit. Idẽ ergo in oĩ casu in quo pars totaliꝫ deficit vel qz ꝺiunct⁹ moriꝫ añ testatoꝛē vel relictũ ē posthumo q nasciꝫ aboztiuus vel si ꝺiũctus repudiat: qz tunc ps ꝺiuncti ꝺino deficit: ꝛ iõ pp ꝺiunctiones alteri pti accrescit: lz de ꝺsuetudine q̃rũdã ptiũ: vt frãcie. ꝺiũctio ñ significat ius accrescẽdi. Iõ q̃tũcũq; deficit ps vni⁹ alter tñ ad ptẽ admittiꝫ.s.sibi relictã. Significat ergo non ad mitti ad ptẽ ipm ꝺiũctũ vel ad ptẽ tm vel ad totũ admit/tendũ. put hoc q̃libet mediũ ꝓbabile declarat.

¶ Nolle ꝛ nõ velle differũt: qz nolo ipoztat pcise resistẽtiã ꝛeptũ ꝛ oĩmodã ꝺictionẽ vel repudiationẽ: ꝛ nõ solum absentiã volũtatis. Sz non volo tñ aliq̃lẽ ꝛ non oĩmodã ipoztat ꝺictionẽ. vt no. Jo.an.de of. dele.c.prudentiã. ꝯ. sexta.sup.v. non velit. Et q̃q; capiꝫ nolo vt ēt ñ ipoztat p/cise resistẽtiã. p nõvolo. vt in.c. finẽ litibus.õ do.ꝛ otto.ibi. nolit aut nequeat ꝑm Jo.an.ꝛ segtur Uin.Silꝫ dormiẽs non vult legere tũc: ꝛ tñ expsse se legere nõ negat. vt no.õ spon.c.y. Et dictio nolle ꝺponiꝫ de nõvelle. Alij tamẽ po/nunt differentiam dicentes q⁹ non velle significat priuati ue.idest non esse voluntatẽ seu motũ voluntatis. Sed nol le significat positiue.idest eẽ motũ nõ fieri vel nõ obtine re illud de quo q̃riꝫ. Et per hoc dicũt doc.q⁹ si heres deli berãdo de adeũdo dicit se non velle adire. hec verba non significãt repudiationẽ qz nõ velle adire est nõ bre motũ animi ad adeũdũ. nõ ãt p hoc segt̃ q⁹ repudiet. secus si di/cat. nolo adire. qz sensus est q⁹ hz motũ animi ad nõ hnda hereditatẽ. ꝛ ideo significat repudiationẽ. facit.l.fily.ꝯ.i. ff.ad tertu. ꝓpter hoc dixit lex q⁹ iter velle ꝛ nolle est me/dium.s. velle ꝛ non nolle.l.i.ꝯ.sciam.ff.de tribu. oc.ꝛ hoc de ꝓpzio significato verbi. Sed ex circũstantijs possũt recipi alia significata.

¶ Nota est idem qõ infamia.l.i.ff.de his qui no.infa.

¶ Notare quãdoq; est reprẽdere.c.fi.de sortile. Quãdo/q; infamare.c.accedens de purga.cano. Quandoq; consi derare.c.cum olim.y.de of.dele.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0106
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST